

νά λείψουσιν ἀπὸ τὰ μαλώματα καὶ σύνχυσες ἐψηφίσασιν τὸν ἄ / φέντην Σταυρια-
νάκην Μιχαλίτζην καὶ ἀφέντη Τζουάνε Μοστράτον νὰ δοῦσιν καὶ νὰ τοὺς ἀνε / παύ-
σουσιν εἰς τὴν αὐτὴν ὑπόθεσιν. Λοιπὸ ἡ ἀφεντία τος ἐξετάσασιν τὴν ὑπόθεσιν καὶ
εἴ / δασιν καὶ τὸ προικοχάρτιν ποὺ ἔχουν καμωμένον ὅθεν διὰ νὰ τοὺς ἀνεπάψου
καὶ νὰ τοὺς ἐλευθερώ / σου ἀπὸ τὰ αὐτὰ μαλώματα καὶ σύνχυσες ἐγροικήσασιν
κάθεν τος δικαίωμα καὶ ὅ,τι ἐδικαι / ολογηθήκασιν ἐνμπροσθέν τος ἔτζι ἀποφασίζου
καὶ λέσιν ὅτιν ὁ μαστρὸ Γεώργης ὁ γαμπρὸς νὰ / κράζην τὸν μπεθερόν του τὸ μα-
στρὸ Ἰωάννη εἰς τὸ ἀλώνι τόσον στὸ χειμωνικὸν ὥσάν καὶ εἰς τὸ καλο / καιρινὸ
νὰ μετρᾷ νὰ τοῦ δώνη μὲ πινάκι σωστὸ τῆς πούλησης στὸ χειμωνικὸν μὸδια τέσ-
σερα / ἥμισυν καὶ στὸ καλοκαιρινὸ ἥγου στὸ μαγέρεμα πινάκια τρία ἥμισυν καὶ
νὰ τοῦ τὸ φέρνη ὁ κουντου / βερνάρης εἰς τὸ σπίτιν του. Οὕτως ἐγροικήσασιν ἡ
ἀφεντίαν τος καὶ οὕτως ἐποφασίσασιν καὶ ὅποι / ος ἔβγειν ἀπὸ τὴν ἀπόφασίν τος νὰ
πληρώνη κοντάνα τῆς ἀφεντίας ρεάλια πέντε ἥτοι νούμερο 5 / καὶ πάλι ἡ ἀπό-
φασίν τος νὰ εἶναι στερεὰ βεβαία καὶ ἀχάλαστην βεβαιώνοντάς την καὶ ἰδιοχείρω / ς
τος καὶ τὰ ἐξῆς —

/ — Σταυριανὸς Μιχαλίτζης ἀποφασίζω ὡς ἄνωθε —

/ — Ἰωάννης Μοστράτος ἀποφασίζω ὡς ἄνωθε —

/ — Ἰωάννης Μπερνόρος στέργω τὰ ἄνωθε ++

/ — Γεώργης Μουνουχάκης στέργω τᾶνωθε καὶ μὴν ἡξέρω τα νὰ γράψω ἔγραψα /
ἐγὼ Λευτέρης Καρατζιᾶ διὰ λόγου του —

/ — Ἰωάννης Μηνιάτης νοτάριος ἔγραψα.

362

Μαρτυρία

φ. 200^Γ

/ Ἐβγαλμένη

/ + Εἰς δόξαν τοῦ αἰωνίου Θεοῦ ἡμῶν ἀμήν. 1683/ ἐν μηνὶ Ὀκτωβρίου 7/
τὴν σήμερον ἐνεφανίστην εἰς τὴν μπαρρησί / α κάμοῦ τοῦ ὑπογράφοντος νοτάριου
ὁ μαστρὸ Ἰωάννης Μαραγγγὸς λεγόμενος τοῦ Ποντικᾶκη καὶ ὁ μαστρὸ Γεώργιος
Χο / ρευτῆς ἀπὸ ἐνστασιν τοῦ ἀφέντην παπᾶ κυρ Γεωργίου Μελισσουργοῦ λέγοντας
καὶ μαρτυρώντας οἱ αὐτοὶν ἄνωθεν / μαστρὸ Ἰωάννης καὶ μαστρὸ Γεώργης πὼς
ζώντας τοῦ μακαρίτην ποτὲ παπᾶ Νικολάου Μελισσουργοῦ τοῦ ἐγροικούσα / σιν
καὶ ἔλεγε πὼς ὅποιον παιδὶ ἀπὸ τὰ ἀσερνικά του ἤθελε γενεῖ ἱερέας αὐτινοῦ νὰ εἶναι
τὸ μοναστήρι του / ἥγου ἡ κυρία ἡ Θεοσπέπαστην ἄντζι λέγειν ὁ μαστρὸ Ἰωάννης

πὼς καὶ ὄντας ἦτονε εἰς τὸ στρῶμα ἐπῆγε νὰ τὸν / ἰδῇ καὶ ἤβαλέν τονε μάρτυρα ὅτιν
 ὅποιον τοῦ παιδὶ ἀπὸ τὰ δύο του ἀσερνικὰ παιδιὰ ἤθελε γενῇ ἱερέας / νὰ παίρνη
 τὸ μοναστήριν τοῦ. Οὕτως μαρτυροῦν καὶ οὕτως λέσιν ἐνώπιον Θεοῦ καὶ εἰς τὴν
 ψυχὴν τοῦ πὼς τοῦτο γροικήσασιν /. "Οθεν εἰς βεβαίωσιν ἀπογράφου καὶ ἀντιμάρ-
 τυρες εἰς ἀσφάλεια καὶ τὰ ἐξῆς — —

/ — Φρατζῖσκος Βαπτισμένος μαρτυρῶ ὡς καθὼς ἄκουσα ἀπὸν τὸ στόμα τοῦ ++

/ — Σμαραγδὸς Ρου[[γγ]]ρῆς ἀτιμάρτυρας ὡς ἄνωθεν.

/ — Νικόλας Ἀτταλειώτης ἀτιμάρτυρας ὡς ἄνωθε.

/ — Ἰωάννης Μηνιάτης νοτάριος ἔγραψα.

363

Πάκτωση

φ. 200^v

/ Φ 206

/ + Εἰς δόξαν τοῦ αἰωνίου Θεοῦ ἡμῶν ἀμήν. 1683/ ἐν μηνὶ Ὀκτωβρίου 11/
 εἰς τὸ σπῖτιν κάμοῦ τοῦ ὑπο / γράφοντος νοταρίου ἐνεφανίστησαν τὰ δύο ἀδέλφια
 γνήσια καὶ παιδιὰ τοῦ κὺρ Κυριάκου τοῦ Ζοῦ / λη Μιχάλης καὶ Μαρία λέγοντας ἡ
 αὐτὴν Μαρία πὼς χρεωστεῖν τοῦ αὐτοῦ ἀδελφοῦν της τοῦ Μι / χάλη ρεάλια πέντε
 ἦτοιν νούμερο 5/ διὰ τὰ ὅποια 5 ρεάλια τοῦ δίνει καὶ πακτώνει του τὴν καυ / κάραν
 ὅπου ἔχειν ἀπὸ γονικὴν της εἰς τὸ μέρος τοῦ Κατζικριοῦ σύνμπλια τοῦ μαστρὸ
 Σταμάτη / Παπλωματοῦς καὶ τῆς ἴδιας νοικοκυρᾶς νὰ τὴν ἔχην καὶ νὰ τὴν καρπο-
 τρώγην εἰς διορία / χρόνους δύο ἦτοιν 2/ καὶ φτάνοντας οἱ δύο χρόνοι καὶ δὲν ἤθελε
 τοῦ δώσειν τὰ πέντε του ρεάλια / νὰ μποροῦσιν νὰ βάζουσιν ἀποκοπτάδες νὰ ἀπο-
 κόβουσιν τὴν ἄνωθεν καυκάρα καὶ εἰ / σὲ ὅ,τιν ἐθέλασιν τὴν ἀποκόψειν νὰ μπατά-
 ρουσιν τὰ πέντε ρεάλια τὸ χρέος καὶ τὰ ἀπο / δέλοιπα ποὺ ἐθέλασιν τὴν ἐστιμάρειν
 νὰ εἶναι κρατημένος ὁ αὐτὸς κὺρ Μιχάλης νὰ τῆς τὰ / δώσειν καὶ νὰ τὴν ἐριφάρην
 εἰς τὴν τιμὴν ὅπου ἐθέλασιν τὴ βάλει οἱ ἀποκοπτάδες. Οὕτως ἔ / μείνα κοντέντοι
 καὶ ἀνεπαμένοι τὰ αὐτὰ δύο ἀδέλφια κατὰ τὸν ταιριασμὸν τοῦ καὶ μὴ ἀλλέ / ως
 καὶ οὕτως ζητοῦσιν καὶ οἱ δύο τοῦ ὅποιος ἤθελε ἐβγεῖν ἀπὸ τὸν ἄνωθεν ταιριασμὸν
 νὰ πλη / ρώνην ἀφέντη καδῇ καὶ ἀφέντη βοῖβόντα ρεάλια δέκα ἦτοιν δέκα καὶ τὰ
 ἐξῆς. "Οθεν / εἰς βεβαίωσιν τῆς παρούσας πακτωσίας βάζου καὶ ἀξιόπιστους μάρ-
 τυρες οἱ ὅποιοι γράφου ὁ / πὸ χειρός τοῦ. — —

/ — Μιχὲς Παδιάτης μάρτυρας ὡς ἄνωθεν —

/ — Τζώρτζη Γριμπιᾶς μάρτυρας εἰς τῶν ἄνωθεν —

/ — Ἰωάννης Μηνιάτης νοτάριος γράφων.